

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ.

Τῇ 5 Δεκεμβρίου 1827.

Προεδρεύοντος τοῦ Κ. Ν. Γενιέση.

Ἐν τῇ συνεδριάσει ταύτῃ,

Ἀνεγνώσθη ἀναφορά τῶν πολιτῶν Κωνσταντίνου Παπαῖ Ἀθανασίου καὶ Ἀττωνίου Γεωργαντά, διὰ τῆς ὁποίας λέγουσι ὅτι ὁ ἀντιστρατήγος Ἰω. Μαμούρης γενόμενος κληρονόμος τῆς περιουσίας τοῦ μακαρίου τοῦ Ἰω. Γκούρα ἐκληρώθη καὶ τοὺς λογαριασμοὺς αὐτοῦ, τοὺς ὁποίους ἐπαρυσίασεν ἤδη εἰς τὴν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν λογαριασμῶν ἐπιτροπὴν, καὶ καταγίνεται νὰ πείσῃ αὐτὴν νὰ τοὺς ἐπικυρώσῃ, συμποσούμεενους εἰς 500 χιλιάδας περίπου Γρ., καὶ ἐπειδὴ αὐτοί, ὡς χρηματίσαντες πλεονέστεροι συναγωνισταὶ καὶ γραμματεῖς τοῦ μακαρίου Γκούρα, ἠξέουν ὅτι τὸ πλεῖστον μέρος τῶν ἐπεξεργαζομένων λογαριασμῶν τοῦ Μαμούρη γέμουσι καταχρήσει. Διὰ τοῦτο διαμαρτυρούμενοι ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἐναντίον τοῦ ἀντιστρατήγου Μαμούρη ζητοῦν δικαιοδικῶς νὰ ἐμπυδισθῇ ἡ ἐπικύρωσις τῶν λογαριασμῶν τούτων, καὶ νὰ διορισθῇ Βουλευτικὴ ἐπιτροπὴ διὰ νὰ παρατηρήσῃ τοῦ ἐπεξεργασθέντος παρὰ τῆς ῥηθείσης ἐπιτροπῆς λογαριασμοὺς αὐτοῦ, ἐπειδὴ γέμουσι καὶ αὐτοὶ καταχρήσει, καὶ προβάλλουν ὅτι ἡ Βουλευτικὴ αὕτη ἐπιτροπὴ νὰ τοὺς προσκαλέσῃ, διὰ νὰ μαρτυρήσουν εὐσυνειδήτως ὅτι περὶ τούτων ἠξέουν.

Προβάλλουν πρὸς τὴν νὰ προσκαλέσῃ ἡ Βουλὴ τὴν λογιστικὴν ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ ἐξετάσῃ ὅλους τοὺς μετὰ τοῦ ἔθνους λογαριασμοὺς τοῦ Ἰω. Γκούρα, καὶ νὰ προσκαλέσῃ εἰς ἀπολογίαν τὸν κληρονόμον αὐτοῦ Ἰω. Μαμούρη, καὶ εἶναι ἔτοιμοι νὰ παραστήσωσι καὶ εἰς αὐτὴν, ὅσας γνωρίζουν προγενομένας καταχρήσεις. Ἐπὶ τέλους δὲ προσθέτουν νὰ προσκληθῇ καὶ ὁ Κ. Νικόλαος Κανούσης, ὅστις χρηματίσας καὶ αὐτὸς γραμματεὺς τοῦ Γκούρα καὶ πρὸ αὐτῶν καὶ συγχρόνως μετ' αὐτῶν θέλει ἀναγγεῖλαι ὅσα ἠξέου, καὶ ἐπικυρώσει καὶ ὅσα αὐτοὶ θέλου παραστήσει.

Διευδύνθη εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας.

Τῇ 10 Δεκεμβρίου.

Ἐν τῇ συνεδριάσει ταύτῃ,

Ἀνεγνώσθη ἔγγραφον τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπ' ἀριθ. 897, διὰ τοῦ ὁποίου λέγει ὅτι διὰ νὰ εὐκολυνθῶσι καὶ ὑποστηρικθῶσι αἱ μέχρι τούδε γενομέναι ἐκ στρατείας εἰς τὴν Χερσον Ἑλλάδα, καὶ ὅλα τὰ ἐσόμενα

πολεμικὰ κινήματα εἰς αὐτὴν, εἶναι ἀναγκαῖον εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη ἢ παρουσίᾳ ἀνδρῶν μὲ ἀξιώτητα, πατριωτισμὸν καὶ με φρόνησιν. Ὅτι τοιοῦτον θεωροῦσα ἡ Κυβέρνησις τὸν Κ. Ἰω. Κωλέτην, τὸν ὁποῖον ὡς τοιοῦτον ἐξαιτοῦσι καὶ τόσοι ὀπλαρχηγοί, κατὰ τὰς ἐμπειρικλειομένας πρωτοτύπους ἀναφοράς αὐτῶν, προτείνει αὐτὸν προσωρινὸν διοικητὴν τῆς Χέρσου Ἑλλάδος, καὶ ἐξαιτεῖται καὶ τὴν εἰς τοῦτο συγκατάθεσιν τῆς Βουλῆς.

Ἀνεγνώσθησαν καὶ αἱ ῥηθεῖσαι ἀναφοραὶ ὑπογεγραμμέναι ἀπὸ τοὺς ὀπλαρχηγούς τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, διὰ τῶν ὁποίων ἐξαιτοῦσι νὰ συνοδεύσῃ τὰ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν ἀναφερομένων ὀπλαρχηγῶν στρατεύματα ὁ Κ. Ἰω. Κωλέτης ὡς πολιτικὸς ὁδηγός, καὶ νὰ ἐφοδιασθῇ με ὅλα τὰ μέσα, τὰ ὅποια ἀπαιτοῦνται εἰς τοῦτο τὸ μέγα ἐπιχείρημα.

Ἐμεινεν εἰς σκέψιν.

Τῇ 15 Δεκεμβρίου.

Ἐν τῇ συνεδριάσει ταύτῃ,

Ἀνεγνώσθη ἔγγραφον τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπ' ἀριθ. 917, εἰς τὸ ὁποῖον ἐγκλείεται ἀντίγραφον ἀναφορᾶς τῶν προκρίτων τῆς νήσου Ὑδρας, ζητούντων νὰ συστήσουν εἰς τὴν νήσόν τιν τελώνιον, δασμολογεῖον, ὑγειονομεῖον, λιμεναρχεῖον καὶ ἀπτυνομίαν, καθὼς εἶναι συστημένα καὶ εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους· εἰ δὲ ἐκ τούτων πόροι νὰ χρησιμεύσωσι εἰς ἐξοικονόμησιν τῆς ἐκεῖ ἀναγκαίας καὶ συστηθείσης ἐκτελεστικῆς δυνάμεως, καὶ τῶν ἄλλων ἀναπνευκτῶν ἐξόδων πρὸς συντήρησιν τοῦ νέου συστήματος καὶ τῆς κοινῆς εἰρημίας καὶ εὐταξίας. Ἀλλ' ἐπειδὴ ζητοῦν αἱ ἐκ τῆς νήσου Ὑδρας διδόμεναι ἀποδείξεις περὶ πληρωμῆς δασμοῦ νὰ ἔχουν τῇ αὐτῇ δυνάμει εἰς ὅλα τὰ δασμολογεῖα, ὁποῖαν αἱ τῆς νήσου Σύρας, καὶ τοῦτο εἶναι ἀσύμφωνον εἰς τὸ ἀ ἄρθρον τῆς περὶ τοῦ δασμοῦ διατάξεως, ἡ Κυβέρνησις καθυποβάλλουσα τὴν αἰτησίαν τιν εἰς τὴν σκέψιν τῆς Βουλῆς ζητεῖ τὴν περὶ αὐτῆς ἀπόφασίν της.

Μετὰ ἱκανὴν συζήτησιν ἐνεκρίθη ἡ αἴτησις τῶν προκρίτων τῆς νήσου Ὑδρας, καὶ ἐστάλη ἀπάντησις περὶ τούτου εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἀναφορᾶς τῶν προκρίτων τῆς Ὑδρας καὶ τῆς ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς, ἐπρόβλεπεν ὁ Βουλευτὴς Κ. Ἐμμ. Σπυριδωνός ὅτι ὅσον μὲν διὰ τὴν εἰσαξίν τοῦ δασμοῦ εἰς τὴν νήσον ταύτην εἶναι ὁμολογούμενως ἀναγκαῖα, καὶ τὰ ἐκ τοῦ δασμοῦ τούτου χρήματα εἶναι δίκαιον νὰ ἐξοδευθῶσι εἰς τὴν εὐταξίαν τῆς νήσου ταύτης· διότι ὅχι μόνον αἱ πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις

καὶ δυσίαι, καὶ ὁ πατριωτισμὸς τῶν κατοίκων αὐτῆς εἶ-
ναι φανερά, καὶ διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ παραβλεφθῇ ἡ
καὶ τοῦτο αἰτησίς των· ἀλλὰ καὶ ἐπειδὴ ὁ λαὸς αὐτῆς,
μὴ ἔχων πριόντα ὑστερεῖται τῶν πρὸς τὸ ξῆν, θεωρεῖ ὡς
ἀνυπαρκτὸν τὸ νὰ περιβάλλεται. Ὅσον δὲ περὶ τῆς ὁποίας
ζητοῦν νὰ ἔνουν ἰσχύϊ τὰ ἀποδεικτικὰ τοῦ δασμολογίου
καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν, καθὼς καὶ τῆς νήσου Σύρας,
τοιοῦτο θεωρεῖ ὅχι μόνον ὡς ἀνωφελὲς πρὸς τοὺς κατοί-
κους· διότι τὰ ἐξ αὐτῶν χρήματα δέλουν μὲν ἐξοδένεσθαι
διὰ τὴν εὐταξίαν τῆς νήσου των, δέλουν εἰσπράττονται
ὅμως διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἔθνους, ἀλλὰ καὶ ἀντιτεῖνον πρὸς
τὸ ἐθνικὸν συμφέρον καὶ ἐπιβλαδὲς εἰς τὸ ἔθνος· διότι εἴ-
ναι φανερὸν ὅτι, μὲ τὸ νὰ μὴν ἔχῃ ἡ νῆσος αὕτη κανὲν πρι-
όν, καὶ ἡ ἰσχύς τῶν ἀποδεικτικῶν τοῦ δασμολογίου της
θεωρεῖται ἐννοεῖσθαι διὰ τὰ ἔξωθεν εἰσερχόμενα εἶδη, ἐκ τούτου
δὲ μὴ λαβεῖν ἀφεσμὴν ὅλοι οἱ ἐμπορευόμενοι νὰ συμβι-
βάζονται μὲ τὸ δασμολογεῖν πότε τῆς νήσου ταύτης, καὶ
πότε τῆς Σύρας δι' ὅσον πρᾶγμα δὲν ἤθελεν ἐξοδένεσθαι ἐπι-
τοπίως, καὶ δέλουν λαμβάνει ἀποδεικτικὰ ὅτι ἐπλή-
ρωσαν σῶον τὸν δασμὸν τῶν, πληρόντες μόνον τὸ ἥμισυ
ἢ τὸ ἐν τρίτον τοῦ δασμοῦ, καὶ οὕτως ὅχι μόνον δέλει προ-
κίψει σημαντικὴ ζημία τοῦ ἔθνους, διότι ἀντὶ τῶν 8 εἰς
τὰ 100, δέλει λαμβάνει μόνον δύο ἢ τρία εἰς τὰ 100 ἐκ
τῶν δασμῶν, ἀλλὰ καὶ δέλει σμικρυνθῇ ἐκ τούτου τὸ ἐμπό-
ριον τῆς Σύρας, ἡ ὁποία εἶναι τὸ κέντρον τοῦ ἐμπορίου τῆς
Ἑλλάδος, χωρὶς ν' αὐξηθῇ καὶ τὸ τῆς Ὑδρας, ἥτις εἶναι νη-
σοὶ πολεμικὴ καὶ ὅχι ἐμπορικὴ. Καὶ πρὸς πᾶσι τούτοις θί-
λουν ζητήσῃ κατὰ συνέπειαν τούτου μὲ τὸ αὐτὸ δικαίωμα τὸ
προνόμιον τοῦτο καὶ ἡ νῆσος Σπείσα, καὶ ἡ κοινότης τῶν Παρ-
ριαίων, καὶ ἴσως κατὰ μίμησιν αὐτῶν καὶ πολλαὶ ἄλλαι
νῆσοι, καὶ τότε δὲν δέλεται δυνηθῇ ν' ἀρνηθῶμεν πρὸς αὐ-
τὰς τοῦτο, καὶ ἐκ τούτου δέλει ἐπισυμβῇ γενικὴ ἀνατροπὴ
τῶν δασμῶν. Ὅθεν προβλέπων ταῦτα καὶ βιαζόμενος ἀπὸ
τὸ ἀντιπροσωπικὸν χρέος του καὶ ἀπὸ αὐτὸ τὸ συνειδὸς του
γνωμιδοτεῖ νὰ μείνῃ ἐναποταμιευμένον τὸ pronόμιον τοῦτο
μόνον διὰ τὴν Σύραν· εἰς δὲ τὴν νῆσον Ὑδραν ἂν ἐπιβληθῇ
μία ὀρισμένη χρηματικὴ ποσότης, ὅποιαν ἤθελεν ἐγκρίνει
ἡ Σ. Βουλὴ [ἀλλὰ μικρὰ πρὸς χάριν τῆς Ὑδρας] καὶ νὰ εἰσ-
πράττεται καὶ ἡ νῆσος αὕτη, ὡς καὶ αἱ λοιπαί, τοὺς δα-
σμούς της διὰ λογαριασμὸν τῆς κοινότητός της, καὶ τότε
καὶ τὸ γενικὸν συμφέρον δὲν δέλει βλαβῆ, καὶ ἡ κοινότης
τῆς νήσου Ὑδρας εἰσπράττουσα δεκάκις περισσότερον ἀπὸ
τὴν ἐπιβληθῆσάν τῃ αὐτῇ ποσότητα, καὶ τοὺς μισθοὺς τῆς
ἐκτελεστικῆς δυνάμεως δέλει ἐξοικονομεῖ, καὶ ἡ κοινότης
αὕτη θέλει ὠφελεῖται πραγματικῶς.

Δὲν ἐνεκρίθη ἡ πρότασις τοῦ Κ. Ἑμμ. Σπυριδωνος.

Διωρίσθη πρὸς ἐπὶ τῆς ἐπεξεργασίας τῆς διατάξεως
τῶν δασμῶν πριδριωθεῖσα Βουλευτικὴ ἐπιτροπὴ, διὰ νὰ
ἐπεξεργασθῇ καὶ τελειοποιήσῃ τὴν διάταξιν ταύτην, καὶ
νὰ τὴν καθυποβάλλῃ, ὅσον τάχος, εἰς τὴν ἐπίκρισιν τῆς Βου-
λῆς, προσθέτουσα καὶ τὴν περὶ τῆς Ὑδρας σημερινὴν ἀπό-
φασιν τῆς Βουλῆς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Ἀναθεωρητικὴ Ἐπιτροπὴ

Πρὸς τὸν κύριον Νικήταν Κάλαν.

Ἀνεγνώσθη ἡ ἀπὸ 21 τοῦ ἤδη λήξαντος πρὸς τὴν Ἀνα-
θεωρητικὴν ἀπάντησίς σου καταταχθεῖσα ὑπὸ ἀριθ. 33.

Ἡ Ἀναθεωρητικὴ ἤλπιζεν ὅτι ὠδηγούμενος ὑπὸ τοῦ
§ β' τῆς διατάξεως αὐτῆς, τοῦ ὁποίου ἀντίγραφον σοὶ ἀπέ-
στειλεν ἐγκλειόμενον ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 32 πρὸς κλήσει, ἔ-
μελλες νὰ παρουσιασθῇς πρὸς αὐτὴν ἄνευ προφασιολογίας.
Ἀλλὰ δυνάμει τοῦ αὐτοῦ παραγράφου σὲ προσκαλεῖ ἤδη
καὶ ἐκ δευτέρου νὰ ἀναχωρήσῃς εἰς τὰ ἐνταῦθα, ὡς αὐτὸς
διατάττει, δίδων σοι προθεσμίαν ἡμερῶν πέντε λογιζο-
μένων, ἀφ' ἧς ὥρας σοὶ κοινοποιηθῇ ἡ παρούσα, μὴ συμ-
περιλαμβανομένου δὲ τοῦ χρόνου, τὸν ὅποιον μέλλεις νὰ
δαπανήσῃς εἰς τὴν ἐνταῦθα ὁδοιπορίαν σου.

Μὴ ἐπιθυμοῦσα ἡ Ἀναθεωρητικὴ νὰ ἐνεργηθῇ περὶ σοῦ
ἡ ἐξήμη δίκη, νὰ κριθῇς δηλαδὴ καὶ δικασθῇς ἀπὸν,
περιμένει τὴν πρὸς αὐτὴν ἔγκαιρον παρουσίαν σου.

Τῇ 3 Ἰανουαρίου 1828, ἐν Αἰγίνῃ.

Ἀναστάσιος Ἐλαιῶν. Ἀλέξιος Λουκόπουλος.

Ἐμμανουὴλ Ῥενιέρης. Σταμάτιος Δάρας.

Ἀντώνιος Τσουνής. Ἀναστάσιος Καρρέτης.

Γεώργιος Λιανοσταφίδας.

Ὁ γραμματεὺς Κωνσταντῖνος Λευκάς.

[Ἐξακολούθησις ἐκ τῶν πρακτικῶν τοῦ Θαλασσίου Δι-
καστηρίου.]

Τὴν 22 Σεπτεμβρίου ἐξεδόθη ἀπόφασις περὶ τοῦ
Σβεκικοῦ πλοίου, ἡ Ἀφροδίτη, κυβερνωμένου ὑπὸ τοῦ Ζα-
χαρία Φόλγελ, τὸ ὅποιον διευθυνόμενον ἐκ Μασσαλίας
εἰς Ἀλεξάνδρειαν μὲ φορτίον μηχανῶν, δέκα χιλιάδων
ταλλήρων, οἶνου κτλ., κατεσχέθη κατὰ τὴν 5 Σεπ-
τεμβρίου πλησίον τοῦ ἀκρωτηρίου Δέρνης παρὰ τοῦ Ἑλ-
ληνικοῦ καταγωγικοῦ θρῆκίου, Κεμῆς Μπένεζεν, κυβερ-
νωμένου ὑπὸ τοῦ καταγωγῆ Ιω. Γκίκα Τζούπα. Ἐκ τοῦ
φορτίου αὐτοῦ κατεδικάσθη εἰς δήμευσιν εἰς γροῦπος
περιέχων δόπιας Ἰσπανίας 625, διότι ἀπεδείχθη ὅτι
ἀπεστέλετο πρὸς τὸν Σατράπην τῆς Αἰγύπτου πρὸς ἀ-
ποπλήρωσιν ἐνὸς μιλλιονίου περ. πεν φραγκῶν δανείου, κατὰ
τὰς ὑπὸ 26 καὶ 27 Αὐγούστου ἐπιστολάς τοῦ ἐν Λιφ-
κυρίου Ἐ. Γοτιέ. Κατεδικάσθησαν ὡσαύτως εἰς δήμευσιν,
καὶ παρὰ τῶν Κ. Κ. Α. Ὑδιέ Γοτιέ καὶ συντροφίας ἀπο-
στελλόμεναι μηχαναὶ κτλ., μὴ ἀποδειχθεῖσαι ἰδιοκτη-
σίᾳ οὐδετέρου, ἐνῶ ὁ ἀποδείκτης αὐτῶν Φ. Λοδὴν
ἀπεδείχθη πράκτωρ τοῦ Σατράπου τῆς Αἰγύπτου. ὡς ἐκ
τῆς ὑπὸ 16 Αὐγούστου ἐπιστολῆς τοῦ Κ. Βιγὸς, Ἰ-
σούφ.

Ὡσαύτως ἐπὶ τὰ κιβώτια μὲ διάφορα εἶδη τῆς ἀπο-
στολῆς τοῦ Κ. Κ. Νοδὲτ καὶ συντροφίας, καὶ Κ. Διὺτ
Φοά, διότι οἱ φορτωταὶ αὐτῶν ἀπεδείχθησαν δόλοισι,
καλύψαντες κεραυνοφόρον Πυρίτιδα ὑπὸ τὸ ὄνομα σκευῶν
σιδηρῶν καὶ μίαν ροκέταν ὑπὸ τὸ ὄνομα ναυτικοῦ ὀρ-
γάνου.

Ὡσαύτως δύο κιβώτια ἀποστελλόμενα παρὰ τοῦ Κ.
Βλάν Σὰς περιέχοντα τὰ μὲν διάφορα β.ε.λ.α, τὸ δὲ
διαφόρους πραγματείας ἀνωνύμων· διότι ὁ Κ. Βλάν Σὰς
ἐκάλυψεν ὑπὸ τὸ ὄνομα αὐτοῦ τὸ περιέχον τα βιβλ. α
κιβώτιον, ἀνῆκεν εἰς τὴν στρατάρχην τῆς Αἰγύπτου Ὑσ-
μὰν Νουραδίμπεην.

Τὸ ὑπόλοιπον τοῦ φορτίου ἀπελύθη· ὁ δὲ πλοίαρχος
Ζαχαρίας Φόλγελ ἐπληρώθη τὸν ναυλὸν του διὰ τὰ
δημιυθέντα εἶδη.

Τὴν 23 Σεπτεμβρίου ἐξεδόθη ἀπόφασις περὶ τῆς

Λίστης γολέτας Γιουζεππίνας κυβερνωμένης ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου Ἀνδρίκοβικ, ἣτις διευθυνομένη ἐκ Βουδρουμίου καὶ ἐπὶ σκοπῶν εἰς Σμύρνην με φορτίον παλαιῶν ἐπιπλῶν, καὶ σύκων κατεσχέθη τὴν 5-17 Σεπτεμβρίου εἰς τὸν λιμένα τῆς Πάτρου παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ καταγωγικοῦ πλοίου, ὁ Φιλεκτήτης, κυβερναμένου ὑπὸ τοῦ Ἑμμανουὴλ Δ. Λαζάρου.

Ἐκ τοῦ φορτίου αὐτοῦ κατεδικάσθησαν εἰς δήμευσιν τὰ παλαιὰ ἐπιπλά πλείων, διότι τὰ ἀξηρῶντα αὐτὰ ἐγγράφω ἦσαν ἑλλειπῇ καὶ ἄτακτα, καὶ διότι, ἐνῶ κατὰ τὴν δήμευσιν τῶν πραγματειῶν φαίνεται φορτωτὴς αὐτῶν ἐπλοίαρχος Ἀνδρίκοβικ, κατὰ τὴν ἐξομολόγησιν τοῦ ὁμοῦ τῆς ἐφόρτωσης ὁ Γ. Βόσκιβιτς, ὥστε ἡ ἡ δήμευσις εἶναι ἀνυπόθετος, ἡ ὁ πλοίαρχος ἔκρυψε τὴν ἀλήθειαν.

Τὸ ὑπόλοιπον τοῦ φορτίου ἀπελύθη ὁ δὲ πλοίαρχος Ἀνδρίκοβικ ἐπληρώθη διὰ ναῦλον τάλλαρα 150.

Τὴν 24 Σεπτεμβρίου τὸ παρὰ τοῦ καταγωγῶ Μαυρίη Γιουζεππε κατασχέθην Ἰουρικὸν βρικόιον κυβερνωμένον ὑπὸ τοῦ πλοίαρχου Ῥωσσοπούλου ὡς ἀνέθυνον ἀπελύθη ἐλεύθερον.

Αὐθήμερον ἐξεδόθη δευτέρα ἀπόφασις περὶ τῆς υποθέσεως τοῦ Σαρδικῶ βρικόιον, ἡ Βοηθήτρια Παναγία, κυβερνωμένον ὑπὸ τοῦ Κ. Ἰω. Βόλου, δι' ἧς κατεδικάσθησαν εἰς δήμευσιν αἱ παρὰ τοῦ Κ. Φερνάντε ἐκ Θεσσαλονίκης ἀποστελλόμεναι πραγματεῖαι εἰς Σμύρνην διὰ τὴν ἀταξίαν τῶν ἀφορῶντων αὐτὰς ἐγγράφων.

Τὸ ὑπόλοιπον τοῦ φορτίου ἀπελύθη.

Ὁ πλοίαρχος Ἰω. Βόλος ἐπληρώθη τὸν ναῦλόν του διὰ τὰς καταδικασθείσας εἰς δήμευσιν πραγματείας ἐπληρώθη προσέτι τάλλαρα 180, τὰ ὅποια ἔδωκεν ἐπὶ τῶν δήμευσιν πραγματειῶν, καὶ τάλλαρα 250 διὰ τὴν χρεωστειῶν του ἐνταῦθα, ἀφ' ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως τῆς πρώτης περὶ αὐτοῦ ἀποφάσεως.

Τὴν 27 Σεπτεμβρίου ἀπελύθη τὸ Αὐστριακὸν βρικόιον, ὁ Πρεσβυλὴς (predileto), κυβερνωμένον ὑπὸ τοῦ Καρόλου Σίλγκ, καὶ κατασχέθην ὑπὸ τῶν καταγωγῶν Μαυρίη Γιουζεππε καὶ Ἀναγνώστη Γ. Ἰωάννου, διότι ἀπεδείχθη ἀνέθυνον.

Τὴν 28 Σεπτεμβρίου ἐξεδόθη ἀπόφασις περὶ τῆς Γαλλικῆς γολέτας, ἡ Ὀλυμπιάς, κυβερνωμένης ὑπὸ τοῦ πλοίαρχου Αἰγυστίνου Ζούλιεν, ἣτις διευθυνομένη ἐξ Ἀλεξανδρείας εἰς Χανιά τῆς Κρήτης με φορτίον κριθῆς, κευκίων καὶ δερμάτων κατεσχέθη τὴν νύκτα τῆς 22 Σεπτεμβρίου ΕΝ μεταξὺ τῆς Κρήτης καὶ Κασσίου παρὰ τοῦ καταγωγῶ Ἰωάννου Γκελή.

Τὸ φορτίον τοῦ πλοίου τούτου κατεδικάσθη εἰς δήμευσιν ἀποδειχθέντων τοῦ πλοίαρχου Ζούλιαν, καὶ τοῦ φορτωτοῦ αὐτοῦ ἐνόχων παραβιάσεως τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῆς νήσου Κρήτης.

Ὁ πλοίαρχος ἐπληρώθη τὸν ναῦλόν του, καὶ τὸ πλοῖον αὐτοῦ ἀπελύθη πρὸς εὐαρέστησιν τῆς Α. Χ. Μ. τοῦ Αυτοκράτορος τῆς Γαλλίας.

Αὐθήμερον ἐξεδόθη ἀπόφασις περὶ τοῦ Σαρδικῶ βρικόιον, ὁ Ἅγιος Μαρτῖνος, κυβερνωμένον ὑπὸ τοῦ Ἰωσήφ Καφαρινα, τὸ ὅποιον διευθυνομένον ἐκ Λιβόρνου εἰς Ἀλεξανδρείαν με φορτίον μαρμάρων, ξυλικῆς, κτλ. κατεσχέθη τὴν 1 Σεπτεμβρίου μεταξὺ τῆς νήσου Κρήτης καὶ Δερβι, παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ καταγωγικοῦ βρικόιον.

κίου, ὁ Περικλῆς, κυβερνωμένου ὑπὸ τοῦ καταγωγῶ Νικολάου Ῥάπτη.

Ἐκ τοῦ φορτίου τούτου κατεδικάσθη εἰς δήμευσιν ἐν μόνον κιθώτιον περιέχον χειροτεχνάσματα ἀποστελλόμενα παρὰ τοῦ ἐν Λιβόρνῳ Κ. Φερνάντε ἀποδειχθέντος πράκτορος τοῦ Σατράπου τῆς Αἰγύπτου.

Ἐξ Αἰγύπτου, 6 Ἰαννουαρίου.

Πανταχοῦ τέλος πάντων ἤρχισε νὰ καταβλίβεται ἡ πειρατεία, καὶ οἱ ὀλίγοι κακοῦργοι, οἵτινες κατεμύλυναν τὴν θάλασσαν με τὰς ἀναισθησίας των, συνιστάλησαν ἤδη ἱκανῶς, καὶ δὲν εἶναι ἀμφιβολία ἔτι ἐντὸς ὀλίγου αὐστηρὰ εὐταξία θέλει ἀσφαλίσῃ τὴν ἡσυχίαν τῶν νησιωτῶν καὶ ἀπαλλάξῃ τὸ ἐμπόριον ἀπὸ πᾶσαν ἐνόχλησιν. Τοῦτο δὲ θέλει γνωρισθῇ ὡς ἀποτέλεσμα ὅχι μόνον τῶν δραστηριῶν μέτρων, τὰ ὅποια ἡ Κυβέρνησις μας ἔβαλεν εἰς ἐνέργειαν κατὰ τῆς ληστείας, ἀλλὰ καὶ τῆς φρονίμου συμπράξεως τινῶν τῶν εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος εὐρισκομένων ἑτερογενῶν ναυάρχων. Τὸ περὶ τὴν Χίον διαμένον ἤδη ἡμέτερον ναυτικὸν συμβάλλει ὅχι ὀλίγον εἰς ἐξάλειψιν τοῦ μιάσματος τούτου κατὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα. Κρίνομεν δὲ ἄξια δημοσιεύσεως τὰ ἐξῆς ἐγγράφα τῆς δημογεροντίας τῆς Χίου καὶ τοῦ πολεμικοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐκστρατείας ἐκείνης, εἰς τὰ ὅποια φαίνεται ἡ ἀξιώπαινος πρόνοια, τὴν ὁποῖαν ἐκ συμφώνου λαμβάνουν πρὸς καταδίωξιν τῶν εἰς τὰ παράλια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εὐρισκόμενων πειρατῶν.

Διὰ τὰ γ μ α.

Πρὸς τὸν κύριον πλοίαρχον τῆς πολεμικῆς Ἑλλ. γολέτας.

Κύριε.

Θέλει ἀναχωρήσεις με τὴν γολέταν σου πρὸς καταδίωξιν τῶν πειρατῶν, ὅπου ἐνδέχεται νὰ ἀπαντήσης εἰς τὰ πέρα τῆς νήσου, καὶ τὰς πλησίον Εὐνούσας, τὸ Μέλανον ἀκρωτήριο [Καραμπουρνό] Μιτυλήνην κτλ.

Μεταχειρίσου με ὅλην τὴν αὐστηρότητα ὅλους ἐκείνους, ὅπου περιφέρονται χωρὶς τακτικὰ ἐγγράφα ἢ ἐν εἰδὲ ἐνοπλισμοῦ, καὶ τοὺς τοιούτους ὁμοῦ με τὰ πλοιαρία των θέλεις με τοὺς φέρεῖ ἐνταῦθα. Ἀν ἀντισταθῶν θέλεις τοὺς καταποντίσει ἀνηλεῶς.

Εἰς τὴν παρούσαν στιγμὴν, καθ' ἣν πολλὰ Εὐρωπαῖκα οἰκογένεια φεύγουν ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ Σμύρνην, χρεωστοῦμεν κατὰ φιλάνθρωπίαν καὶ εὐγνωμοσύνην νὰ τὰς ὑπερασπισθῶμεν κατὰ τῶν ληστῶν, οἵτινες ἀμαυρόνουν καὶ ἐνοχοποιοῦν τὴν ἱερὰν ὑπόθεσιν τῆς Ἑλλάδος. Θέλεις ὑπερασπισθῇ καὶ θέλεις συνδεύσει τοὺς κινδυνεύοντας ὑπὸ τὴν σκέπη τῶν Εὐρωπαϊκῶν χριστιανικῶν πλοίων.

Θέλεις ἐπαγεσθῶν καὶ διὰ τὴν λαθρεμπορίαν εἰς τὸν ἐμπορικὸν λιμένα τῆς νήσου. Ἐχω ὅλην τὴν πεποιθῆσιν εἰς τὸν ζῆλον, καὶ τὰ ὅποια τρέφεις αἰσθήματα συμφώνως με τὰ ἰδικά μου, καὶ ἐκεῖνα τῆς πολιτικῆς καὶ πολεμικῆς ἀρχῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης τῆς ἐκστρατείας ταύτης διὰ νὰ καταπαύσῃ τὰ δεινὰ, ὅπου μολύνουσι μίαν τόσον ἔνδοξον ἐπανάστασιν.

Ἐν Χίῳ, τῇ 13 Δεκεμβρίου 1827.

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν τακτικῶν δυνάμεων τῆς Ἑλλάδος.

Συνταγματάρχης Φαβίος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Παρόμοιον κατὰ τὴν ἔννοιαν γράμμα ἐξεδόθη καὶ ἀπὸ τῆς Δημογεροντίας τῆς Χίου πρὸς τὸν μοιράρχην τοῦ ἐκεῖ υφισκομένου στολίσκου.

Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Ἡ δημογεροντεία τῆς χίου

Πρὸς τοὺς ἐντιμοτάτους δημογέροντας, καὶ προκρίτους τῆς νήσου Σάμου.

Ἡ παροῦσα πρὸς σᾶς γραφὴ μας δὲν εἶναι ἐπαγγελματική, ἀλλ' εἰπεῖν φιλική, γείτονος πρὸς γείτονα ὄντα τὰ αὐτὰ ἀμοιβαία συμφέροντα.

Αὕτη ἡ αἰτία μᾶς παρακινεῖ νὰ σᾶς γράψωμεν, διὰ σᾶς θάλωμεν ὑπ' ὅψιν, ἅσα νομίζομεν συντείνοντα πρὸς τὸ κοινόν μας συμφέρον, ἅτινα, ἂν καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι καὶ ἡ εὐγενεΐα σας, ὡς καὶ ἡμεῖς, γνωρίζετε, δὲν εἶναι ὁμῶς καὶ ἀσύμφορον νὰ τὰ ἐπαναλαμβάνῃ τις πολλάκις.

Ἡ σημερινὴ θέσις τῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος σᾶς εἶναι καλῶς ἔγνωστή. Οἱ χριστιανοὶ Βασιλεῖς τῆς Εὐρώπης ἔλαβον μέρος ἄμεσον εἰς τὰ πράγματά μας, καὶ καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα ἐντὸς ὀλίγου ἀποφασίζεται ἡ τύχη τῆς Ἑλλάδος. Εἶναι βέβαια δίκαιον, καὶ δίκαιον ὁμολογούμενον ὅτι, ἐνῶ καὶ ἡ νήσός σας καὶ ἡ νήσός μας πρέπει νὰ ἀποτελῶσι μέρη τῆς ὁλοκληρίας τῆς Ἑλλάδος· ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπόστασίν των ἀπὸ τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα, καὶ διὰ τὴν πολλὴν προσεγγυτικὴν των θέσιν πρὸς τὴν Ἀνατολὴν, τὴν ὑποτελοῦσαν εἰς τοὺς τυράννους μας, διὰ ν' ἀπολαύσωμεν τὴν παντοτεινὴν ἐλευθερίαν μας, εἶναι ἀνάγκη, καὶ ἀνάγκη μεγάλη, ν' ἀποδείξωμεν εἰς τὸν φωτισμένον κόσμον, ὅτι εἴμεθα ἄξιοι αὐτῆς τῆς ἐλευθερίας. Ὅτι ποθοῦμεν τὸ νὰ ζήσωμεν ἐλεύθεροι εἰς τὸ ἐξῆς, τὸ ἀπεδείξαμεν διὰ τῶν ἀλγῶνων καὶ ἀνηκούστων παθημάτων, ἐδοκιμάσαμεν κοινῶς κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον εἰς τὸν ἐξαετῆ τοῦτον ἀγῶνα τοῦ ἔθνους· ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀρκεῖ μόνον. Εἶναι ἀνάγκη νὰ γνωρίσῃ ὁ φωτισμένος κόσμος, ὅτι ὅχι διὰ τὸν φόδον μόνον μὴν ὑποκύψωμεν καὶ αὖθις εἰς τὸν ζυγὸν τῶν τυράννων, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀγάπην τῆς εὐνομίας καὶ ἰσονομίας, διὰ τὴν δικαιοσύνην ἐν ἐνὶ λόγῳ ὑπεφέραμεν καὶ ἐκάμαμεν εὐχαρίστως τοιαύτας καὶ τοσαύτας θυσίας, ἐπὶ σκοπῷ νὰ γενῶμεν μέλος τῆς μεγάλης χριστιανικῆς οἰκογενείας, ἣτις πρώτην θάσιν ἔχει τὸ δικαίωμα τῶν ἐθνῶν. Ἀλλὰ τοῦτο πῶς ἡμποροῦμεν νὰ τὸ ἀποδείξωμεν; πῶς κατὰ τοῦτο ἡμποροῦμεν νὰ καθήσυχάσωμεν τὰ χριστιανικὰ ἔθνη, ὅταν βλέπωσι νὰ ὑποφέρωμεν εἰς τὰς θαλάσσας, εἰς τὰ παράλιά μας, εἰς τοὺς κόλπους μας αὐτοὺς μίαν πληθὺν πειρατῶν, καὶ πειρατικῶν πλοίων ὑβρίζοντων καὶ ἀδικούντων τὴν ἀνθρωπότητα; Τούτου τοῦ μιαινοῦ κόμματος τῶν ἀνθρώπων αἰφρικταὶ πράξεις σᾶς εἶναι γνωσταί, καὶ διὰ τὸ θάρος τοῦ ἀνομήματος, καὶ διὰ τὴν ὁποίαν ἐπέσυραν ἀγανάκτησιν τῶν εὐνομιουμένων χριστιανικῶν λαῶν καθ' ὅλου σχεδὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Ἄν λοιπὸν θέλωμεν τὴν σωτηρίαν μας, ἀνάγκη ν' ἀποδείξωμεν διὰ τῶν ἔργων, ὅτι ὅχι κοινῶς ἡ Χίος, ἡ ἡ Σάμος, ἡ ὅποιον ἄλλο μέρος εἶναι ἀμέτοχον τοῦ ἀδικήματος τούτου, ἀλλ' ὅτι μικρὸν τι κόμμα κακοήθων ἀνθρώπων, τὸ ἐδέλυμα

τῶν ἐθνῶν γεννηθὲν ἀπὸ τὴν φορὰν τῶν περιστάσεων, καὶ αὐξηθὲν ἀπὸ τὴν ἀτιμωρησίαν, εἶναι τὸ ἀπαρτίζον τὸ μῖσος τοῦτο, καὶ διὰ νὰ πληροφορησώμεν ἀδιστακτως τὸν κόσμον, εἶναι ἀνάγκη νὰ διώξωμεν ἀνηλεῶς ἀπὸ τὴν περιφέρειάν μας ὅλους αὐτοὺς τοὺς κακοήθεις καὶ ἀχρεῖους. Ὅσον τὸ καθ' ἡμᾶς, ἂν καὶ ἡ ἐπ' ἀντιφάσει μας εἰς τὴν φίλην πατρίδα εἶναι ἀκόμη ὀλιγοήμερος, καὶ αἱ περὶ τὸν πόλεμον μέριμναι δὲν μᾶς συγχωροῦν νὰ ἐπεκτείνωμεν καὶ εἰς ἄλλα, καθόσον δεῖ, τὴν προσοχήν μας· μόνον τοῦτο καὶ τὸ περὶ τῶν πειρατῶν ἄσθρον, ὡς ἐν οὐσιῶδες ἀντικείμενον, δὲν τὸ ἀμελήσαμεν καθόσον μᾶς ἐστάθη δυνατόν, ἀλλὰ κατὰ καιροὺς ἐφροντίσαμεν συμφῶνως μετὰ τοῦ ἐξοχωτάτου συνταγματάρχου κυρίου Φαδιέρου, ν' ἀπομακρύνωμεν ἀπὸ τὴν περιφέρειάν μας τὸ ἐδελυρὸν μῖσος τοῦτο, καὶ οὔτε παύομεν φροντίζοντες. Καὶ εἰς τὸ ἐξῆς θέλομεν φροντίσει ἐπιμελέστερον νὰ μὴν ὑπάρξῃ εἰς τὰ μέρη μας τὸ κακὸν τοῦτο μὲ στερεὰν ἀπόφασιν, νὰ καταδιώξωμεν ἐπιμόνως τὴν ἀνυπόφορον αὐτὴν ἀνοσιουργίαν.

Τοῦτο, συναδελφοί, συστήνομεν καὶ πρὸς σᾶς, ἂν ἐπιθυμῆτε τὴν ἐλευθερίαν σας, τὴν δόξαν σας, καὶ τὴν δόξαν τῆς Ἑλλάδος· ἀλλὰ μὴ γὰρ τοῦτο δὲν εἶναι καὶ τὸ ἰδιαίτερον συμφέρον;

Οἱ χριστιανοὶ Βασιλεῖς ἐπιθυμοῦν βέβαια τὴν αὐξήσιν τῶν ὁρίων τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' ὅχι καὶ τὴν αὐξήσιν τῶν καταχρήσεων καὶ τῆς πειρατείας.

Ἡμεῖς καταδιώκοντες τὴν πειρατείαν ἀφ' ἐνὸς μέρους, καταγιγνώμενοι κυρίως εἰς τὴν θλάσῃν τοῦ κοινοῦ μας ἐχθροῦ, γινόμεθα διὰ τοῦτο αὐτοσύστατοι, καὶ ἐπαινετοὶ εἰς ὅλον τὸν φωτισμένον κόσμον, καὶ αὐξάνοντες τὰ ὄρια τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας, ἐπιστρέφει ἀναλόγως καὶ ἡ πραγματικὴ ὠφέλεια καὶ ἀσφάλεια πρὸς ἡμᾶς.

Τί δὲν ἡμποροῦν νὰ κατορθώσουν δύο σημαντικαὶ νήσοι, ὡς ἡ Σάμος, καὶ Χίος, ἐνωμέναι καὶ κινούμεναι εὐτάκτως καὶ συστηματικῶς κατὰ τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ; Εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι καὶ ὑμεῖς γνωρίζετε ἐξίσου μὲ ἡμᾶς τὴν ἀλήθειαν τῶν λεγομένων μας, καὶ δὲν μένει ἄλλο εἰμὴ νὰ τὰ θάλλωμεν εἰς πράξιν, διὰ ν' ἀπολαύσωμεν τιμὴν, δόξαν, πλοῦτον, καὶ πρὸ πάντων τὴν ποθουμένην ἐλευθερίαν μας.

Ἀδελφικοατπαζόμενοί σας μένομεν.

Ἐν Χίῳ, τῇ 14 Δεκεμβρίου 1827.

Οἱ δημογέροντες Χίου.

Νεκρολογία.

Τὴν 2 τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου ἐτελεύτησεν ἐνταῦθα ὁ φιλέλλην ἱατρός Καῖσαρ Βιτάλης.

Ἰταλὸς τὸ γένος, ἦλθε πρὸ εἰκοσι ἐτῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ πολιτογραφθεὶς καὶ νυμφευθεὶς εἰς Ἀθήνας, ὠφέλησεν ὅχι ὀλίγον μετερχόμενος τὸ φιλάθρων ἐπαγγελματά του. Εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἐπαναστάσεώς μας, μολονότι ὑποκείμενος εἰς χρεὴ ἐξωτερικοῦ ὑπουργήματος, πρόξενος ὡς Νεαπόλεως, δὲν ἔλειψε, καθόσον τὰ φιλελεύθερα αἰσθήματά του ἐσυμβιβάζοντο μὲ τὰ χρεὴ του, νὰ ὠφελήσῃ τοὺς Ἕλληνας καὶ μὲ λόγον καὶ μὲ ἔργον, στερηθεὶς καὶ αὐτὸς ὅλης τῆς καταστάσεώς του μετὰ τῶν λοιπῶν Ἀθηναίων. Αἰωνία του ἡ μνήμη!